

mpanya de l'Hospital i historiadora

sari hagi "reunit" la teva feina i la teva dedicació a la història?

La veritat és que això de fer algun treball de recerca sobre la història de l'Hospital sempre m'havia voltat pel cap. I mira per on, el 75è aniversari, és veritat, m'ha donat l'oportunitat de treballar-hi i, fins i tot, de publicar un llibre que espero us sembli interessant. Estic molt contenta per la possibilitat que m'ha ofert aquesta efemèride d'ajuntar dues coses que m'estimo molt.

T'ha costat molt fer aquest llibre?

No sé si m'ha costat molt. El que puc dir és que no ha estat massa fàcil. Han estat dos anys de feina i de recerca força complexa, sobretot perquè no ha estat senzill arribar fins als documents que em calien. Però això és també la feina de l'historiador.

Què ens aportarà de nou aquest llibre sobre la història de l'Hospital?

Una mica més d'aprofundiment sobre el funcionament de l'Hospital en determinades èpoques de la seva història, algun emplaçament i, en general, el coneixement d'alguns aspectes potser poc coneguts fins ara. Hi ha també una part important en aquest llibre que és el treball d'un grup de vuit fotògrafs de Granollers i la comarca, que han aportat cadascú la seva visió sobre alguns aspectes del nostre Hospital.

Hi ha alguna anècdota curiosa de la teva recerca sobre la història de l'Hospital?

Va passar una cosa curiosa i força emocionant. Un dia em va cridar la Mercè Estrany per dir-me que havia vist als baixos de l'edifici històric uns papers que semblaven molt antics i que servien de refugi als gats. Vaig baixar de seguida i ens vam posar a mirar què era tot allò. Eren uns documents del segle XIV relatius a parròquies de Girona que algú devia haver amagat fa temps, i que, malauradament, no tenien res a veure amb l'Hospital. I jo que pensava que podia ser el document de la fundació de l'Hospital!

Què ha significat per a tu, tant a nivell personal com professional, la coordinació i el suport que has donat a tots els actes del 75è aniversari?

He après moltíssimes coses. A més, això m'ha permès "sortir" del món de l'Hospital i conèixer i relacionar-me amb professionals d'altres àmbits, la qual cosa ha estat molt enriquidora.

Carme Barbany

Parlem d'una altra de les teves passions: els viatges. Què t'aporten els viatges?

En primer lloc, m'agrada viatjar perquè m'ho passo molt bé fent-ho. D'altra banda, el viatjar és una gran escola, s'apren molt i t'adones de la importància del relativisme cultural; és a dir, que no hi ha coses bones o dolentes, sinó que tot és relatiu i depèn de la cultura a la qual pertanyin.

Has passat per algun moment difícil en algun dels teus viatges?

Bé, he viscut algun moment delicat, però això és com el que dèiem abans, cadascú s'ho pren de manera diferent. Si viatges fora de les rutes turístiques establertes pots trobar-te en situacions complicades, com per exemple a alguns països de l'Àfrica, on els militars o la policia et poden retenir tota una nit després d'haver-te agafat el passaport. La sensació és d'incertesa més que de por. Afortunadament mai no he tingut cap problema greu.

On t'agrada viatjar?

L'Àfrica m'agrada molt, per la vitalitat de la seva gent.

dBaB

•••10 de curtes•••

Quin tipus de música t'agrada?

Els cantautors... i el jazz.

Quina és la pel·lícula de la teva vida?

No en tinc cap de preferida. N'hi ha moltes que m'han agradat.

Quin és l'últim llibre que has llegit?

Dins el darrer blau, de Carme Riera.

El teu plat preferit?

Tots si els productes són bons i frescos...

Pràctiques algun esport?

No.

Què o qui t'emportaries a una illa deserta?

Una llanxa per poder tornar quan volgués.

Quines aficions tens?

Viatjar, el teatre, el cinema, llegir, no fer res...

Quin es el teu color preferit?

Cap en especial.

Quin és el teu signe del zodíac?

Peixos.

Un somni, una il·lusió...

Ser feliç.